

Dosarul nr. 1-2764/2025

1-25149162-12-1-22102025

S E N T I N Ț Ă
În numele Legii

30.04.2026

mun.Chișinău

Judecătoria
Buiucani)

Chișinău (sediul

Instanța compusă din:

Președinte de ședință, judecător

Elena

Ungureanu

Grefier

Ira

Voleanschi

Cu participarea:

Procurorului

Cornel

Casian

Avocatului în interesele inculpatului

Eugeniu

Fencovschi

a judecat în ședință publică, conform art.364¹ CPP, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza penală privind învinuirea lui:

Gulea ***, d.n.*****, IDNP *****, originar și domiciliat în r-nul *****, loc.*****, cetățean al Republicii Moldova, moldovean, celibatar, studii medii incomplete, militar în termen, neangajat în câmpul muncii, fără persoane la întreținere, nu are grad de invaliditate, nu dispune de titluri speciale, grade de calificare și distincții de stat, posedă limba în care se desfășoară procesul, anterior necondamnat,**

învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.371 alin.(1) Cod penal,

Termenul de examinare a cauzei: 22.10.2025- 30.04.2026.

Procedura de citare legal executată.

În baza materialelor din dosar și a probelor recunoscute de inculpat, care au fost

administrare la faza de urmărire penală, instanța de judecată-

A C O N S T A T A T :

Gulea *****, fiind încorporat în Forțele Armate ale Republicii Moldova, prin ordinul nr. 237 din 27 noiembrie 2024, soldat clasa III, din cadrul companiei 1 instruire inițială (de bază) a Regimentului de stat major, la data de 11.12.2024, în intervalul orelor 15:00 - 17:00, fiind internat în Spitalul Clinic Militar Central amplasat pe str. Vasile Lupu nr.32, mun.Chișinău, având scopul eschivării de la serviciul militar, fără a comunica superiorilor responsabili, a părăsit samavolnic instituția medicală, militarul nu s-a prezentat la unitatea militară până la moment.

În ședința de judecată, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul a recunoscut integral faptele indicate în rechizitoriu, și-a recunoscut vina, necerând administrarea de noi probe, a declarat că îi sunt cunoscute probele administrate în cadrul urmăririi penale și nu dorește administrarea altor probe. În acest sens inculpatul, în conformitate cu art.364¹ alin.(1) Cod de procedură penală, prin cerere scrisă personal, a solicitat examinarea cauzei penale în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, pe care le cunoaște și asupra cărora nu are obiecții.

Avocatul în interesele inculpatului, a pledat pentru admiterea cererii și examinarea cauzei penale în procedura simplificată, prevăzută de art.364¹ CPP, în baza probelor administrate la faza de urmărire penală. A menționat că i-a explicat inculpatului esența prevederilor art.364¹ CPP, fapt confirmat prin cererea anexată și acestea fiindu-i inculpatului clare.

Procurorul în Procuratura mun.Chișinău, Oficiul reprezentare a învinuirii în instanța de judecată, a considerat pasibilă de a fi admisă cererea înaintată de inculpat privind examinarea cauzei penale în baza art.364¹ CPP, menționând că este un drept al inculpatului, iar careva împiedimente pentru examinarea cauzei în procedura simplificată nu sunt.

Instanța de judecată, îndeplinind condițiile prevăzute în art.364¹ alin.(4) CPP, constatând că probele administrate la urmărirea penală stabilesc fapta inculpatului, actele de urmărire penală nu prezintă careva semne că ar fi lovite de nulitatea absolută, materialele dosarului penal nu conțin careva indicii că în faza de urmărire penală a fost încălcat principiul legalității în administrarea probelor, că au fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale garantate de Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, iar participanții la proces nu au formulat careva cereri referitoare la contestarea acestor circumstanțe, prin încheiere protocolară, a

acceptat cererea inculpatului de recunoaștere a vinovăției și de judecare a cauzei penale în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

În ședința de judecată inculpatul **Gulea ******* a recunoscut vinovăția și faptele indicate în rechizitoriu, nu a solicitat administrarea de noi probe și fiind audiat potrivit regulilor de audiere a martorului a declarat că, la data de 11.12.2024 era înrolat în forțele armate și se afla la spitalul clinic militar. Reieșind din faptul că la spital i s-a comunicat că va fi trimis înapoi la armată, a decis să părăsească forțele armate, nu a comunicat nimănui nimic.

La întrebările adresate a declarat că, la spital s-a aflat vreo 4-5 zile, nu a primit tratament. Se căiește în cele comise. După ce a părăsit spitalul militar, la armată nu s-a mai întors.

Analizând declarațiile inculpatului, probele administrate și acceptate de inculpat, instanța de judecată consideră că vinovăția ultimului în comiterea infracțiunii se mai dovedește și prin următoarele mijloace de probă, acumulate de organul de urmărire penală și necontestate de către părți, depuse la urmărirea penală, citite și apreciate în ședința de judecată:

*-declarațiile martorului ******, **care fiind audiată la faza urmăririi penale, a declarat că**, activează în calitate de comandant companie II Poliție Militară în cadrul Batalionului Poliție Militară al Regimentului de Stat Major „Nicolae Petrica”, situat în mun.Chișinău, str. Pietrarilor nr. 3, sectorul Telecentru, din luna septembrie 2024 până în prezent. Anterior, a activat în calitate de comandant interimar al Companiei I instruire, tot în cadrul Regimentului de Stat Major.

Cu referire la soldatul clasa III Gulea ***** , a menționat că acesta a fost încorporat de către Centrul Militar Teritorial Edineț în luna noiembrie 2024 și repartizat pentru executarea cursului de instruire de bază la Regimentul de Stat Major, fiind încadrat pe lista nominală a unității pe perioada de acomodare, până la depunerea jurământului militar, care urma să aibă loc în luna ianuarie 2025, după sărbători. A precizat că era comandantul superior al comandantului de pluton nemijlocit al soldatului, având astfel tangență cu grupul din care acesta făcea parte, discutând cu întreg efectivul pe teme ce țineau de acomodare, probleme familiale, motivația de a satisface serviciul militar etc. Pe soldatul Gulea ***** îl vedea zilnic, însă doar superficial, asemenea celorlalți soldați din pluton. Ține minte că o singură dată a avut o convorbire individuală cu acesta, însă nu își amintește subiectul discuției. A menționat că nu poate să-l caracterizeze, întrucât nu îl cunoaște suficient. La data de 11.12.2024, martora se afla acasă, când a fost apelată de responsabilă pe subunitate aflată în serviciu în acea zi, care i-a raportat că a

fost anunțată de către ofițerul de serviciu al unității despre faptul că de la Spitalul Clinic Militar Central a fost transmisă informația potrivit căreia soldatul clasa III Gulea *****, internat cu circa două zile înainte din cauza unor probleme de stomac, a părăsit samavolnic spitalul după efectuarea analizelor. Telefonice s-a comunicat că soldatul a plecat din spital după vizita surorii sale, iar la scurt timp după plecarea acesteia, el a dispărut de pe teritoriul instituției medicale. Ofițerul de la spital, observând lipsa acestuia, a verificat mai întâi în salon, apoi pe tot teritoriul spitalului, iar văzând că lipsește, a informat ofițerul de serviciu de la Regimentul de Stat Major, care la rândul său a transmis informația martorei prin convorbire telefonică. Personal a solicitat numerele de contact ale rudelor soldatului, apelând părinții acestuia. Inițial nu au răspuns, ulterior au răspuns și au declarat că nu cunosc detalii despre cele întâmplate. I-a întrebat dacă sora soldatului l-a vizitat în acea zi, părinții confirmând că aceasta locuiește în același oraș, însă nu au putut preciza dacă a fost efectiv în vizită. Ulterior, martora a încercat să o contacteze pe sora soldatului, însă aceasta nu a răspuns la apel. Ea a rugat părinții ca, în cazul în care vor afla ceva despre fiul lor, să o anunțe imediat. După aceasta, superiorii au contactat Centrul Militar Teritorial, solicitând să fie verificată situația la domiciliul soldatului și să fie anunțați de îndată în cazul în care acesta apare, pentru a fi readus la unitate. Ulterior, s-a dispus cercetarea internă a cazului. Până la momentul audierii, locul aflării soldatului Gulea ***** nu este cunoscut.

Ca opinie personală, a menționat că soldatul ar fi putut dezerta din cauza lipsei dorinței de a satisface serviciul militar. Nu i-au fost raportate conflicte între acesta și alți militari cu rang superior. Totodată, a subliniat că, din momentul includerii sale în lista nominală a unității, soldatului Gulea ***** i-au fost aduse la cunoștință prevederile Codului penal, inclusiv art. 371 - Dezertarea, pentru care a și semnat, fiind conștient că părăsirea unității constituie o încălcare gravă, indiferent dacă a depus sau nu jurământul militar **(f.d.42-44)**;

- **procesul-verbal de examinare din 31.03.2025, prin care** s-a constatat următoarele:

Obiectul nr. 1 - Ordinul nr. 25 din 28.01.2025 privind părăsirea neautorizată a Spitalului Clinic Militar Central de către soldatul clasa III Gulea *****. Prin acest ordin s-a dispus ca toți comandanții de subunități să aducă sistematic la cunoștința militarilor prevederile Regulamentului Disciplinei Militare și articolele Codului penal (2 file A4);

Obiectul nr. 2 - Raportul șefului serviciului operații și instruire S3, căpitan ***** Primac, privind părăsirea spitalului de către soldatul Gulea ***** (2 file A4);

Obiectul nr. 3 - Raportul șefului cursului de instruire inițială (de bază), locotenent-colonel ***** Adam, pe același fapt (1 filă A4);

Obiectul nr. 4 - Nota explicativă a locotenent-colonelului Șura ***** , în care este menționat că la 11.12.2024, ora 19:30, a fost informat despre incident și că soldatul Gulea ***** nu a manifestat anterior motive de suspiciune privind o posibilă dezertare (1 filă A4);

Obiectul nr. 5 - Nota explicativă a locotenent-majorului ***** , în care se menționează că la 11.12.2024 soldatul, după vizita surorii sale, a părăsit spitalul, iar părinții au comunicat că nu cunosc nimic despre cele întâmplate (1 filă A4);

Obiectul nr. 6 - Referința de serviciu pe numele soldatului clasa III Gulea ***** , în care se arată că pe parcursul perioadei de instruire a dat dovadă de responsabilitate, disciplină și atitudine pozitivă față de procesul de instruire, respectând superiorii și disciplina militară, însă nu manifesta dorință de a continua serviciul militar în Armata Națională (1 filă A4);

Obiectul nr. 7 - Copia dosarului personal al soldatului clasa III Gulea ***** . (1 filă A4)

Obiectul nr. 8 - Copia extrasului din ordinul nr. 237 din 27.11.2024, prin care soldatul a fost inclus în lista nominală de aprovizionare alimentară cu hrană caldă, începând cu 26.11.2024 (prânz) (1 filă A4);

Obiectul nr. 9 - Copia extrasului din ordinul nr. 248 din 12.12.2024, prin care soldatul a fost exclus din toate listele nominale de aprovizionare, în legătură cu părăsirea samavolnică a spitalului la 11.12.2024 (1 filă A4);

Obiectul nr. 10 - Copii din Registrul de evidență a bolnavilor trimiși la tratament staționar în SCMC și CMM, pe 5 file A4, unde la nr. 619 figurează Gulea ***** , internat la 09.12.2024 cu diagnosticul gastrită acută.

Obiectul nr. 11 - Copii din dosarul personal al soldatului clasa III Gulea ***** , pe 9 file A4, din care rezultă că la 26.11.2024 i-au fost aduse la cunoștință prevederile Codului penal, inclusiv art. 371 - Dezertarea **(f.d.40)**;

Mijloace materiale de probă: actele anexate la sesizarea comandantului interimar Regimen de stat major locotenent-colonel Vladislav Draguța, pe faptul dezertării din Spitalul Clinic Militar Central al soldatului clasa Gulea ***** , pe 16 file format A4, recunoscute și anexate prin ordonanța din 31.03.2025 **(f.d.41)**.

În conformitate cu art.101 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și

veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Probele prezentate în susținerea învinuirii, instanța le apreciază ca fiind pertinente, concludente și utile, deoarece au fost administrate cu respectarea cerințelor legislației procedural-penale și au legătura directă cu stabilirea circumstanțelor, care urmează a fi dovedite în prezenta cauză penală. Luată în cumul aceste probe, instanța le apreciază ca fiind suficiente pentru soluționarea cauzei penale și pentru stabilirea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii reținute în sarcina acestuia în partea descriptivă a sentințe.

Astfel, audiind declarațiile inculpatului, cercetând probele administrate la faza de urmărire penală și acceptate de inculpat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, instanța de judecată conchide că declarațiile inculpatului corespund circumstanțelor de fapt ce rezultă din analiza probelor administrate, prin urmare, instanța le apreciază ca veridice și, respectiv admisibile.

Astfel, din analiza probelor și declarațiile inculpatului rezultă că, inculpatul fiind repartizat pentru îndeplinirea serviciului militar în cadrul **în cadrul Regimentului de Stat Major - și atribuit gradul militar de soldat clasa III, la data de 11.12.2024, fiind internat în Spitalul Clinic Militar Central , amplasat în mun.Chișinău, str.Vasile Lupu 32, urmărind scopul eschivării de la serviciul militar, fără a comunica superiorilor responsabili, a părăsit samovolnic instituția medical, acesta neprezentându-se la unitatea militară până în prezent.**

Prin acțiunile sale, inculpatul a atentat la *obiectul nemijlocit* al dezertării care îl constituie ordinea de exercitare a serviciului militar, care obligă militarii să exercite serviciul militar în decursul unui termen anumit, stabilit de lege, să fie totdeauna gata să apere statul, să-și îndeplinească datoria lor constituțională și militară de apărare a Patriei.

Dezertarea constă în absența samovolnică a militarului din unitatea militară sau de la serviciul militar. Dezertarea are loc în toate cazurile absenței samavolnice a militarului din unitatea militară sau de la serviciul militar, indiferent de termenul absentării. Durata absenței samavolnice poate fi luată în considerație la stabilirea felului și măsurii de pedeapsă făptuitorului.

Latura obiectivă a infracțiunii de dezertare se caracterizează prin acțiune sau inacțiune și constă în părăsirea unității militare, a centrului de instrucție sau a locului de serviciu în scopul eschivării de la serviciul militar, de la pregătirea militară obligatorie sau de la concentrări, precum și neprezentarea din aceleași motive la serviciu sau la concentrare în cazurile permisiiei din unitatea militară sau din centrul de instrucție, repartizării, transferării, întoarcerii din misiune, din concediu sau dintr-o instituție

curativă, săvârșită de un militar, de o persoană care trece pregătirea militară obligatorie sau de un rezervist.

La caz, militarul în termen **Gulea *******, **nu s-a prezentat la unitatea militară, din data de 11.12.2024, părăsind instituția medicală, până în prezent, termen ce depășește 3 zile calendaristice.**

Dezertarea este o infracțiune continuă, ea începe și se termină de îndată ce făptuitorul a părăsit samavolnic unitatea militară sau locul de exercitare a serviciului militar sau din momentul când militarul nu s-a prezentat la termenul fixat, fără motive întemeiate, în scopul eschivării de la serviciul militar, de la pregătirea militară obligatorie sau de la concentrări, la serviciu sau la concentrare în cazurile permisiei din unitatea militară sau din centrul de instrucție, repartizării, transferării, întoarcerii din misiune, din concediu sau dintr-o instituție curativă, săvârșită de un militar, de o persoană care trece pregătirea militară obligatorie sau de un rezervist, însă se consumă la momentul reținerii sau prezentării benevole a militarului în unitatea militară, la locul exercitării serviciului militar sau în organele de drept.

Latura subiectivă a dezertării se caracterizează prin intenție directă și cu scopul eschivării de la serviciul militar, de la pregătirea militară obligatorie sau de la concentrări, scop realizat prin părăsirea unității militare, a centrului de instrucție sau a locului de serviciu de la pregătirea militară obligatorie sau de la concentrări, precum și prin intermediul neprezentării la serviciu sau la concentrare în cazurile permisiei din unitatea militară sau din centrul de instrucție, repartizării, transferării, întoarcerii din misiune, din concediu sau dintr-o instituție curativă etc.

Scopul *eschivării de la serviciul militar* poate fi absența de la serviciul militar pentru o anumită perioadă de timp sau absența definitivă de la serviciul militar, însă aceasta nu are relevanță la calificarea infracțiunii, aceste modalități de dezertare pot influența stabilirea pedepsei făptuitorului. Motivele care au servit drept imbold pentru absența samavolnică a militarului din unitatea militară nu au relevanță la calificarea infracțiunii.

Subiectul infracțiunii este special: militar, o persoană care trece pregătirea militară obligatorie sau un rezervist. În speță, inculpatul întrunește calitatea de subiect al infracțiunii prevăzute de art.371 alin.(1) Cod penal.

Coroborând faptele recunoscute de inculpat, cu probele administrate în faza de urmărire penală, care sunt pertinente, concludente, utile, veridice și admisibile, deoarece au fost administrate cu respectarea prevederilor legislației procesual-penale, au legătură directă cu cauza penală, influențează asupra soluționării cauzei penale și prin informațiile pe care le conțin, sunt necesare justei soluționări a acesteia, iar în ansamblu se coroborează între ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că inculpatul a comis fapta constatată, instanța de judecată constată vinovăția inculpatului **Gulea ******* și încadrează acțiunile lui în baza în baza **art.371 alin.(1) Cod penal** –

dezertarea, adică neprezentarea la locul de serviciu din concediu, ce depășește 3 zile, în scopul eschivării de la serviciul militar, săvârșită de către un militar.

Fiind îndeplinite condițiile răspunderii penale, instanța va dispune condamnarea inculpatului cu stabilirea pedepsei pentru infracțiunile comise, prin raportare la limitele prevăzute în textul legal incriminator și va aplica criteriile de individualizare a pedepsei.

Temeiuri pentru liberarea inculpatului de răspundere penală conform prevederilor art.53 din Codul penal, nu au fost stabilite.

Potrivit art.61 alin.(1) și (2) din Codul Penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Potrivit art.75 alin.(1) din Codul Penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune. Pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. Cerința art. 75 alin. (1) CP de a aplica o pedeapsă echitabilă constituie de fapt o cerință a principiului echității în dreptul penal care obligă instanța să-i aplice infractorului o pedeapsă legală și individualizată, capabilă de a restabili echitatea socială și de a realiza celelalte scopuri ale pedepsei penale (art.61 alin.2 CP).

În conformitate cu prevederile art.80¹ Cod penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

Conform art.70 alin. (3¹) CP, la aplicarea pedepsei persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani, care au săvârșit infracțiune la vârsta de la

18 până la 21 de ani, maximul pedepsei se reduce cu o treime, iar în cazul pedepsei detențiunii pe viață, aceasta se comută în închisoare pe un termen de 30 de ani. În cazul în care instanța, ținând cont de personalitatea infractorului, ajunge la concluzia că doar prin aplicarea pedepsei în limitele generale se va atinge scopul pedepsei penale, aceasta poate dispune o pedeapsă în limitele prevăzute de legea penală pentru infracțiunea săvârșită. Necesitatea aplicării pedepsei în limitele generale urmează a fi argumentată de către instanța de judecată.

Instanța constată că, infracțiunea comisă de inculpat, conform art.16 alin.(3) Cod penal, face parte din categoria celor mai puțin grave, inculpatul a recunoscut vina în totalitate, cauza fiind examinată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

La stabilirea pedepsei, instanța de judecată va ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea.

În calitate de circumstanțe atenuante, instanța reține –căința sinceră a inculpatului. Circumstanțe agravante în privința inculpatului, instanța nu a stabilit.

Cu referire la persoana inculpatului, instanța a stabilit că, **ultimul este celibatar, nu se află la evidența medicilor narcolog și psihiatru (f.d.49, 51), anterior nu a fost judecat.**

Totodată, la stabilirea pedepsei instanța de judecată are în vedere că în calitate de măsură de constrângere statală, pedeapsa, este și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, care urmărește scopul restabilirii echității sociale, corectării condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Deasemenea, ține cont de faptul că categoria și termenul pedepsei echitabil a fi aplicate inculpatului, este în dependență directă de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana inculpatului, precum și de circumstanțele cauzei care atenuază și care agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului și de condițiile de viață ale acestuia.

Reieșind din circumstanțele date, ținând cont de persoana inculpatului, de gravitatea infracțiunii, de forma vinovăției inculpatului în raport cu urmările prejudiciabile, de faptul că a conștientizat faptele sale, este tânăr, se căiește sincer, ajunge la concluzia că, reeducarea și corectarea inculpatului este posibilă, cu aplicarea unei pedepse sub formă de amendă în mărime de *500 unități convenționale*, apreciind pedeapsa aplicată ca una echitabilă și proporțională faptei comise de către inculpat.

Referitor la aplicarea pedepsei anume în acest quantum și nu unul minim prevăzut de lege reieșind în faptul că inculpatul a recunoscut vina, instanța îl motivează prin aceea că, persoana trebuie convinsă că serviciul militar este o datorie morală față de țară.

Referitor la solicitarea procurorului, privind aplicarea pedepsei sub formă de închisoare, instanța reține că, pedeapsa cu închisoarea este un ultim remediu care poate fi aplicat și ținând cont și de faptul că inculpatul este tânăr, a conștientizat faptele sale,

consideră că pedeapsa cu amendă va fi mai benefică pentru ultimul și totodată, instanței nu i-au fost prezentate probe care ar justificat necesitatea aplicării unei pedepse cu închisoare, chiar și cu suspendare condiționată, nu au fost prezentate probe care să demonstreze că corectarea inculpatului ar putea fi efectuată doar prin aplicarea unei pedepse privative de libertate, instanța de judecată apreciază că, inculpatul va putea fi corectat, iar echitatea socială restabilită prin aplicarea în privința ultimului a unei pedepse sub formă de amendă, care va obliga inculpatul să conștientizeze faptele sale, va determina inculpatul la adoptarea unei conduite conforme normelor legale și la îndeplinirea obligațiilor sale sociale, la responsabilizarea acestuia în raport cu exigențele ordinii de drept, să se angajeze în câmpul muncii și să ducă un mod normal de viață.

Astfel, reieșind din caracteristica inculpatului, din atitudinea și comportamentul ultimului după comiterea infracțiunii, de căința sinceră manifestată, conștientizarea faptelor săvârșite, instanța consideră oportună aplicarea pedepsei minime în cazul de față, ori, instanța nu a reținut circumstanțe agravante fiind, în cazul dat, posibil atingerea efectului scontat al pedepsei asupra conduitei viitoare a inculpatului și a consecințelor la care se expune dacă va mai comite infracțiuni.

Astfel, în motivarea soluției, instanța invocă faptul că, starea de fapt reținută și de drept apreciată concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate în cauză, iar drepturile inculpatului nu au fost încălcate, astfel, la stabilirea pedepsei, instanța a acordat o deplină eficiență prevederilor legii.

În conformitate cu art. 395 alin. (1) pct. 5) al Codului de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătate dispoziția privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.

În acest sens, instanța consideră oportună aplicarea în privința lui Gulea ***** a măsurii preventive – obligarea de a nu părăsi țara, până la rămânerea definitivă a sentinței.

Potrivit art.397 pct.3) Cod de procedură penală, la adoptarea hotărârii, instanța de judecată trebuie să hotărască și chestiunea cu privire la corpurile delictive.

Soarta corpurilor delictive și mijloacelor materiale de probă urmează a fi soluționată în temeiul art.162 alin.(1) pct.5) CPP.

Cheltuieli judiciare nu au fost solicitate de a fi încasate de la inculpat prin demers înaintat de procuror până la retragerea completului în camera de deliberare.

În baza celor expuse și în conformitate cu prevederile art. 364¹; art.384-385; art.389; art.392-395,397 Cod de procedură penală, instanța de judecată,

HOTĂRĂȘTE:

Gulea ***** se recunoaște vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de **art.371 alin.(1) Cod penal**, și în baza acestei Legi, cu aplicarea prevederilor art.70 alin.(3¹) și art.80¹ CP, i se stabilește pedeapsa sub formă de **500 (cinci sute) unități convenționale, ceea ce constituie 25 000 (douăzeci și cinci mii) lei.**

În conformitate cu art.64 alin.(3¹) din Codul penal, se explică lui *Gulea ****** că, este în drept să achite *jumătate din amenda stabilită*, dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Se aplică în privința lui *Gulea ******, măsura preventivă sub formă de *obligarea de a nu părăsi țara până la rămânerea definitivă a sentinței.*

Sentința poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani), invocându-se doar erorile procesuale și măsura de pedeapsă stabilită.

Președinte de ședință,
judecător
Ungureanu

Elena